

İSLİ ÇOCUKLAR

# MAYA

ROMAN



YEŞİM ASLAN

  
MUNDI



İSLİ ÇOCUKLAR

MAYA

YEŞİM ASLAN

Mundi Kitap

*İsli Çocuklar: Maya, Yeşim Aslan*

© 2021, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Nisan 2021, İstanbul

Bu kitabın 1. baskısı 3 000 adet yapılmıştır.

Editör: Murat Çelik

Düzeltili: Melis Oflas

Mizanpaj: Atahan Sıralar

Sanat yönetmeni: Utku Lomlu / Lom Creative ([www.lom.com.tr](http://www.lom.com.tr))

Kapak tasarımı: Alper Zeki / Lom Creative ([www.lom.com.tr](http://www.lom.com.tr))

Baskı ve cilt: Türkmenler Matbaacılık Reklam San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. No: 16-18 / Topkapı, İstanbul

Sertifika No: 43087

ISBN 978-625-44351-8-8

MUNDİ KİTAP

Maslak Mah., Eski Büyükdere Cad., İz Plaza, No: 9/25, Sarıyer/İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

[mundikitap.com/9786254435188](http://mundikitap.com/9786254435188)

[bilgi@mundikitap.com](mailto:bilgi@mundikitap.com)

Mundi Kitap, Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.'nin tescilli markasıdır.

Sertifika No: 43514

İSLİ ÇOCUKLAR

MAYA

YEŞİM ASLAN

ROMAN

  
MUNDI



YEŞİM ASLAN, 1980 yılında Ankara'da doğdu. Üniversite yıllarında kısa filmler çekti ve sinema üzerine yazılar yazdı. Başkent Üniversitesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım bölümünden mezun olduktan sonra, 2003-2012 yılları arasında uluslararası sivil toplum kuruluşlarında iletişim koordinatörlüğü ve fotoğraf dalında reklam yapımcılığı görevlerini üstlendi. 2012 yılından bu yana senaryo yazarlığı yapmaktadır.





*Anneme ve babama*



“Zamanı Tanrı yaşar  
İnsanoğlu hep ölmek için türemiş.”

**Orhun Yazıtları**





*Yeryüzünü çekirdeğinden sarsan bir depremle başladı kopan kıyamet.  
Kor şelaleler gökyüzünden sicim gibi aktı.  
Okyanusların tüm suyunu taşıran dev dalgalar karaları yuttu.  
Toprak bir yaprak gibi yırtıldı ve o güne kadar gömülmüş bütün cesetler  
topraktan fıskırdı.  
Her şey, eskilerin anlattığı kıyamet tasvirlerindeki gibiydi...  
Belki daha da fazlasıydı.  
Sonra göklerdeki boşluktan korkunç bir ses duyuldu.  
Ve vaat edilen kıyamet sonunda koptu.*

*Kıyametten sonraki sessizlikte yeryüzü ne kadar yalnız kaldı, bilinmiyor.  
Ama bir süre sonra hayatta kalanlar, saklandıkları yerlerden bir bir çıktı.  
Büyük bir hiçlik duygusu çöktü üzerlerine.  
İnsanlıkları ellerinden alınmış gibi hissettiler.  
Bildikleri yeryüzünü unutarak, her şeye yeniden başlamak zorunda kaldılar.  
Kıyametin onları neden geride bıraktığını anlamalarıysa yıllar sürdü...*





# **Birinci Bölüm**

*Kuyuya Giden Yol*





## Müşgin Efendi'nin Fırını

*Ruhunun kökü, toprağın altında.*

Nazar mum fırınının önündeki iskemleye oturmuş, bir süredir hiç kıpırdamadan fırının üstündeki yazıya bakıyordu. Taş kubbeye altın tozuyla işlenmiş bu cümleyi daha önce defalarca görmüş olmasına rağmen bakmayı sürdürdü. Harflerin arasındaki tozlar ne zamandan beri bu kadar silikleşmişti? Yoksa bir süredir böyleydi de Nazar şimdi mi fark etmişti? Gözleri, harlı ateşin yandığı fırının çukur kısmına kaydı. Ateşin arkasındaki eski taş bloklar is lekeleriyle kaplıydı. Daha önce yapılmış yüzlerce, hatta belki binlerce mumun kokusu sinmişti bu duvarlara. Nazar ateşin canlı hareketine dalıp gitmişken burnuna eski bir sandal kokusu geldi. Sonra sırasıyla menekşe, yabanmersini, dağvişnesi ve çam dalı. Daha önce onu neşelendiren bu kokular, bu gece zaten huzursuz olan kalbine bir şüphe tohumu bırakarak, fırının iç duvarlarında küçük hayaletler gibi gezinip duruyordu.

Müşgin Efendi fırına vermek için hazırladığı kil kabın içindekileri karıştırırken gözucuyla Nazar'a baktı. Genç kız geldiğinden beri hiç konuşmamıştı. Bu sırada odayı ince bir leylak kokusu sardı. Yaşlı adam kokuyu alınca gülümsedi. İri cüssesini tahta iskemleden kaldırdı ve kaynattığı leylak mayasını almak için ocağa doğru yürüdü.

“Özümüz hazır olduğuna göre artık başlayabiliriz.”

Müşgin Efendi'nin sesiyle kendine gelen Nazar, odaya yayılan taze leylak kokusunu içine çekti. Yeni özün kokusu, eski kokuların üzerini örtmüştü, Nazar'a az da olsa bir huzur vermişti.

“Ne kadar güzel kokuyor.”

Gülümseyerek fırının karşısındaki iskemlesine tekrar oturan Müşgin Efendi, Nazar'ın ilgisini çekebildiği için memnundu.

“Hep merak ediyordun. İşte bak, senin zamanın da geldi. Bu gece sana eşlik edecek mumu hazırlamak, benim için büyük bir mutluluk.”

Nazar artık fırında yanan harlı ateşe değil, Müşgin Efendi'nin önündeki kaba bakıyordu. Hâlâ sessizdi. Gece görevine hak kazandığı için kendisinin de mutlu hissetmesi gerektiğini biliyordu. Yıllardır bu geceyi beklemişti. Ama içinde en ufak bir mutluluk kırıntısı bile yoktu. Onun yerine ince bir sıkıntı içten içe ruhunu kemiriyordu. Nazar, yüreğini saran bu sıkıntıyı Müşgin Efendi'ye hissettirmemek için gülümsemeye çalıştı.

“Ben de mutluyum!”

Müşgin Efendi genç kızın sesindeki titremeyi fark etse de bir şey söylemedi. Leylak özünü kil kaba döküp elindeki tahta kaşıkla mumu karıştırmaya devam etti.

“Söyle bu yaşlı adama, mumun sırrı neydi?”

Nazar kil kaptan gözlerini ayırmadan cevap verdi.

“Mumun sırrı ateşin içinde. Ateşin sırrı mumun içinde.”

“Peki sırrı kim bilir?”

Nazar sevgiyle Müşgin Efendi'nin gözlerine baktı.

“Senin büyük büyük dedelerin, ataların bilir. Sana da onların kanından geçmiş bu armağan.”

Müşgin Efendi elindeki hamuru Nazar'a göstererek sordu.

“Ateşe giden yolda, muma ne gerekir?”

Nazar heyecanla oturduğu yerden doğruldu.

“Doğru miktarda tılsımın mum eriyiğine yedirilmesi gerekir. Mumla birlikte dumana dönüşen tılsım, hoş bir koku eşliğinde ihtiyaç sahibine yönelir.”

Müşgin Efendi keyifle Nazar'ı onayladı. Mum mayası ve leylak özünü karıştırdığı kabı Nazar'a uzattı.

“Hadi biraz da sen karıştır.”

Bunun üzerine Nazar kabı alıp gittikçe katılaştıran leylak mumunu karıştırmaya başladı. Müşgin Efendi ise kemerine asılı küçük heybelerin birinden bir avuç toz çıkarıp karışımın içine serpiştirdi. Ardından kaba yaklaşp sözsüz bir tılsım mırıldandı. Sadece hava olarak yaşlı adamın dudaklarından çıkan dua mum lapasına karıştı. İşte o anda leylak mumu, gözle görülür bir şekilde hareket etmeye başladı.

Nazar, mumlara ruh üflenen bu anları çok severdi. İçi her zamanki gibi kuvvetli bir heyecanla doldu. Mum özünün can bulup leylağın özüne karışması, gerçekten görülmeye değer bir andı. Nazar tam kendisini ânın huzuruna bırakmıştı ki sabahtan beri vücudunun her yerinde gezinen sıkıntı, kalbini yeniden ele geçirdi. Ani bastıran hüznü gözlerinden akan birkaç damla yaş, kabın içine döküldü. Mum ve leylağın birleşen özleri, Nazar’ın gözyaşlarını anında bir girdap gibi çekti. Nazar elinde olmadan, tılsımı bozup bozmadığını düşündü. Ürkerek Müşgin Efendi’ye baktı.

“Özür dilerim!”

Müşgin Efendi şefkatle Nazar’a gülümsedi.

“Özür dilenecek bir şey yok. Olan her zaman hayırlıdır. Hem yaş akmayan göz, gerçekleri görmez dermiş eskiler. Gözyaşı, içinden taşan yüce bir duyguya delalettir. Ve biliyorsun bize büyü gücünü veren de duygularımızdır.”

Nazar gülümsemeye çalışsa da başaramadı. Bakışlarını yaşlı adamdan kaçırıp kabın içinde küçük bir girdap halinde hareket eden mum lapasına karıştırmaya devam etti. Bu sırada Müşgin Efendi merakla sordu.

“Seyfi’den haber var mı?”

Bu soruya hazırlıksız yakalanan Nazar, yanağından süzülen yeni bir damla yaş gömleğinin ucuyla bir çırpıda sildi. Kararlıydı, kesinlikle tekrar ağlamayacaktı. Gözünü mumdun ayırmadan cevap verdi.

“Yok.”

Müşgin Efendi’nin bakışlarında keder vardı.

“Senin için zor olmalı tabii. Birlikte büyüdünüz.”

Nazar sessizce mum mayasını karıştırmaya devam ederken Seyfi'yi bir daha hiç göremeyeceğini, ondan bir daha hiç haber alamayacağını düşündü. Müşgin Efendi haklıydı. Seyfi'nin yokluğu Nazar için çok zordu. Nazar kucağında küçük bir girdap gibi hareket eden mum özünün büyüüne kapılmışken fırın ateşinin huzur dolu çırtıtısı eşliğinde birkaç dakika hiç konuşmadılar. Sessizliği bozan Müşgin Efendi oldu.

“Seni bu kadar huzursuz eden nedir Nazar? Gece görevine hazzır hissetmiyor musun?”

Genç kız soruyu duyunca mumu karıştırmayı bıraktı. Fırın ateşinin ışıllı ışıllı yansıdığı nemli gözlerini Müşgin Efendi'ye çevirdi.

“Hayır, ondan değil...”

“Peki neden canın sıkkın?”

Nazar bir an kararsız kalsa da içindeki endişeyi paylaşmaya karar verdi.

“Bu gece görevleri neden hiçbir şey olmamış gibi devam ediyor gerçekten anlamıyorum. Dualık'ta günlük derslerden başka hiçbir şey konuşulmuyor. Artık Şah Bilge'nin hastalığından bile bahsedilmiyor. İbrahim öğretmen sürekli her şeyin yolunda olduğunu söyleyip duruyor.”

Nazar mumu yeniden karıştırmaya başlarken Müşgin Efendi dikkatle Nazar'ı süzüyordu.

“Belki gerçekten de her şey yolundadır.”

Müşgin Efendi'nin bu sözü Nazar'da bir isyan duygusu uyanırdı.

“Artık her yer balçık. Eskiden ekebildiğimiz alanlar yavaş yavaş azalır, hatırlıyorum. Şimdi toprak inanılmaz bir hızla yok oluyor. Önce kararır rengi ölüyor. O zaman bile ekmeye çalışıyoruz. Ama olmuyor tabii. Birkaç gün sonra o kara toprak, zift gibi bir balçığa dönüşüp bir hafta içinde de katlaşıyor. Nasıl her şey yolunda olabilir? Ya bütün toprağımızı kaybedersek?”

Nazar bir an sustu. İçindeki isyanın yerini derin bir hüznün duygusu kapladı.

“Her gün Şah Bilge'nin eski sağlığına kavuşması için dua ediyorum. O aramıza dönerse toprağı yeniden iyileştirebilir.”



Yeşim Aslan, *İsli Çocuklar*'da kıyamet sonrası hayatta kalmış insanların suyla, toprakla ve havayla kurdukları erkileşim sonucu birbirlerinden ayrışmasını ve aralarındaki ezeli-ebedî savaşı kimi zaman fantastik, kimi zaman distopik öğeler kullanarak anlatıyor.

Maya'nın dünyayı yeniden yaşanılabilir kılan gücü, Dualık adlı büyücü okulunun ulusu Şah Bilge'nin elindedir fakat tılsım söner ve kıtlık baş gösterir. Doğu İmparatorluğu'nun koruyucusu Dualık ve Şah Bilge'ye olan güven sarsılır, yerine kardeşi Deli Bakır'ın geçmesi beklenir. Ta ki Şah Bilge genç bir kızı işaret edene kadar... Eski düşmanlıklar, katliamlar, ihanetler... İnsanın kadim zamanlardan bu yana doğayı tarumar edişi ve bitmez tükenmez, arzu dolu iktidar hırsı...

*İsli Çocuklar*, içindeki güce inanan bir genç kadının, düzenini doğanın saatine göre ayarlayan, yürüdüğü yoldan şartlar ne olursa olsun dönmeyen Nazar'ın hikâyesi.

 MUNDI

[mundikitap.com](http://mundikitap.com)

[twitter.com/mundikitap](https://twitter.com/mundikitap)

[facebook.com/mundikitap](https://facebook.com/mundikitap)

[instagram.com/mundikitap](https://instagram.com/mundikitap)

ISBN 978-625-44351-8-8



9 786254 435188